

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 8. december 2023
(OR. en)

16551/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0441(CNS)**

**COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	7. december 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2023) 930 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS DIREKTIV om ændring af Rådets direktiv (EU) 2015/637 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og direktiv (EU) 2019/997 om indførelse af et EU-nødpas

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 930 final.

Bilag: COM(2023) 930 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.12.2023
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv (EU) 2015/637 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og direktiv (EU) 2019/997 om indførelse af et EU-nødpas

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Unionsborgere, der rejser til eller bor i et tredjeland, hvor den medlemsstat, som de er statsborgere i, ikke er repræsenteret ved en ambassade eller et konsulat, har ret til beskyttelse hos enhver anden medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheder på samme vilkår som statsborgere i denne medlemsstat. Denne unionsborgerskabsret, der blev indført ved Maastrichttraktaten, er fastsat i artikel 20, stk. 2, litra c), og artikel 23 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 46 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter "chartret").

Denne ret er unionsborgerskabets eksterne dimension, en af de praktiske fordele ved at være unionsborger og et håndgribeligt eksempel på europæisk solidaritet. Den beskytter unionsborgere, der har behov for hjælp i et tredjeland, hvor de ikke er repræsenteret ved den medlemsstat, som de er statsborgere i, f.eks. hvis de har været ude for en ulykke, er blevet ramt af alvorlig sygdom, er blevet ofre for en forbrydelse eller har mistet deres rejsedokumenter.

Den 20. april 2015 vedtog Rådet direktiv (EU) 2015/637 om koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelände¹, der erstattede den mellemstatslige ramme for konsulær beskyttelse². Medlemsstaterne havde tre år indtil maj 2018 til at gennemføre direktivet i national lovgivning³.

I Kommissionens arbejdsprogram for 2021⁴ blev der bebudet en revision af EU-reglerne om konsulær beskyttelse for at forbedre Unionens og medlemsstaternes beredskab og kapacitet til at beskytte og hjælpe EU-borgerne i en krisesituation. Denne revision indebærer en styrkelse af Unionens understøttende rolle og en optimal udnyttelse af dens unikke netværk af EU-delegationer.

Desuden forpligtede Kommissionen sig i meddelelsen, der fulgte op på konferencen om Europas fremtid, til at overveje nye indsatsområder såsom at gøre *"det europæiske borgerskab mere håndgribeligt for borgerne, herunder ved at styrke de rettigheder, der er knyttet hertil, og ved at udbrede pålidelig og let tilgængelig information herom"*⁵.

I det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar — For en Europæisk Union, der beskytter sine borgere, værdier og interesser og bidrager til international fred og sikkerhed, som Rådet

1 Rådets direktiv (EU) 2015/637 af 20. april 2015 om koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelände og om ophævelse af afgørelse 95/553/EF (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

2 Afgørelse 95/553/EF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 19. december 1995 om de diplomatiske og konsulære repræsentationers beskyttelse af Den Europæiske Unions borgere (EFT L 314 af 28.12.1995, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

3 Jf. direktivets artikel 17, stk. 1.

4 [COM\(2020\) 690 final](#).

5 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Konferencen om Europas fremtid — Fra vision til konkret handling ([COM \(2022\) 404 final og bilag](#)).

vedtog i marts 2022⁶, blev det meddelt, at EU-Udenrigstjenestens "*krisereaktionsmekanismer, vores konsulære støtte og sikkerhed på stedet vil også blive gennemgået og styrket for bedre at kunne bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser på at beskytte og redde deres borgere i udlandet samt for at støtte vores EU-delegationer, når de har brug for at evakuere deres personale*"⁷.

Som bemærket i Kommissionens rapport af 2. september 2022 om gennemførelse og anvendelse af Rådets direktiv (EU) 2015/637⁸ er antallet af kriser, der fører til anmodninger om konsulær beskyttelse, stigende i antal og omfang. Covid-19-pandemien (som er uden fortilfælde i omfang og kompleksitet), krisen i Afghanistan, Ruslands angrebskrig mod Ukraine, konflikten i Sudan, hjemtransporter fra Israel og Gaza og andre lignende kriser gjorde det muligt at identificere mangler og overveje, hvordan unionsborgernes ret til konsulær beskyttelse kan styrkes.

I lyset af ovenstående foreslår Kommissionen at ændre direktiv (EU) 2015/637 med henblik på at forbedre og styrke de koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger, der er nødvendige for at lette den konsulære beskyttelse af unionsborgere.

For at forbedre retssikkerheden for konsulære myndigheder og borgere foreslår Kommissionen at præcisere, hvornår en unionsborger skal betragtes som "ikkerepræsenteret" og dermed har ret til konsulær beskyttelse fra andre medlemsstaters konsulære myndigheder. Ændringer af direktiv (EU) 2015/637 bør sikre, at samarbejdet mellem konsulære myndigheder, der støttes af EU-delegationerne, strømlines.

For at gøre bedst mulig brug af netværket af EU-delegationer, navnlig i tredjelande, hvor der kun er få medlemsstater til stede, er det Kommissionens opfattelse, at EU-delegationernes opgaver bør præciseres, og at deres understøttende rolle bør styrkes, navnlig inden for kriseberedskab og -indsats. På dette område fastsættes det i forslaget, at der udarbejdes såkaldte fælles konsulære beredskabsplaner (også kendt som "fælles rammer for EU's konsulære kriseberedskab") for alle tredjelande for at lette reaktionen på eventuelle fremtidige konsulære kriser. Desuden udgør forslaget et retsgrundlag for en eventuel indsættelse af såkaldte fælles konsulære hold, dvs. frivillige tværfaglige hold, der er bemandede af konsulære eksperter fra medlemsstaterne og EU-institutionerne, for at støtte medlemsstaters lokale konsulære tjenester med potentiel lav bemanning i en krisesituation⁹.

Kommissionen foreslår også at forbedre informationsstrømmen mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne og de oplysninger, der gives til EU-borgerne, med henblik på at give dem mulighed for at træffe beslutninger om rejser på et bedre grundlag.

Endelig foreslår Kommissionen at strømline bestemmelserne om finansiel godtgørelse af udgifter som følge af konsulær beskyttelse. I fremtiden bør medlemsstaterne have ret til at

6 [ST 7371/22](#).

7 Som reaktion herpå blev EU-Udenrigstjenestens kriseresponscenter oprettet i juli 2022 som EU-Udenrigstjenestens permanente kriseresponskapacitet i samarbejde med EU-institutionernes, medlemsstaternes og partnernes krisegrupper.

8 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse og anvendelse af Rådets direktiv (EU) 2015/637 af 20. april 2015 om koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede EU-borgere i tredjelande og om ophævelse af afgørelse 95/553 ([COM \(2022\) 437 final](#)).

9 Se også det fælles dokument fra formandskabet og EU-Udenrigstjenesten om fælles konsulære hold ([ST 13619/20](#)).

anmode om godtgørelse direkte fra den pågældende borger for at undgå langvarige bureaukratiske procedurer. Desuden bør EU-delegationerne også have ret til at opnå finansiel godtgørelse, hvis de støtter tilvejebringelsen af konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere. Disse nye finansielle procedurer bør også finde anvendelse i forbindelse med direktiv (EU) 2019/997¹⁰, som fastsætter regler om betingelserne og proceduren for ikkerepræsenterede borgere i tredjelande for at få udstedt et EU-nødpas ("EU-nødpas") og indfører en ensartet udformning af et sådant dokument.

Forbedring af den konsulære beskyttelse af unionsborgere i udlandet ved at styrke Unionens solidaritet og samarbejde på dette område sikrer, at unionsborgerne fortsat nyder godt af denne grundlæggende rettighed i henhold til de højeste standarder, navnlig i en krisesituation.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Artikel 9, litra f), i direktiv (EU) 2015/637 henviser udtrykkeligt til udstedelse af sådanne nødpas. Dette forslag sikrer, at direktiv (EU) 2015/637 og de specifikke regler for EU-nødpas, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/997, forbliver i overensstemmelse med hinanden.

Dette forslag sikrer også overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU¹¹, hvori EU-delegationernes mandat fastlægges. Ifølge nævnte afgørelses artikel 5, stk. 10, støtter EU-delegationer i overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i TEU og efter anmodning fra medlemsstaterne disse i deres diplomatiske forbindelser og i deres konsulære beskyttelse af unionsborgere i tredjelande på et ressourceneutralt grundlag.

Direktiv (EU) 2015/637 indeholder henvisninger til EU-civilbeskyttelsesmekanismen¹², som anvendes til at yde civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand. Forslaget sikrer fuld overensstemmelse mellem direktiv (EU) 2015/637 og reglerne om mekanismen til bekæmpelse af korruption, herunder i lyset af erfaringerne fra covid-19-pandemien og den konsulære nødsituation i Afghanistan i 2021.

For at sikre den praktiske gennemførelse af retten til konsulær beskyttelse fortsætter Unionen med at forhandle om medtagelse af såkaldte bestemmelser om konsulær beskyttelse i internationale aftaler for at dispensere fra den forpligtelse, der er fastsat i artikel 8 i Wienerkonventionen af 1963 om konsulære forbindelser¹³, for repræsenterede medlemsstater til at underrette det tredjeland, hvor en ikkerepræsenteret unionsborger befinder sig, om ydelse af konsulær beskyttelse.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med politikkerne for civilbeskyttelse og kriseberedskab.

10 Rådets direktiv (EU) 2019/997 af 18. juni 2019 om indførelse af et EU-nødpas og om ophævelse af afgørelse 96/409/FUSP (EUT L 163 af 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

11 Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

12 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

13 Findes på: https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Det foreslåede direktiv vil ændre direktiv (EU) 2015/637. Det har således samme retsgrundlag som nævnte direktiv, nemlig artikel 23 i TEUF. I henhold til denne bestemmelses andet afsnit kan Rådet efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage direktiver om de koordinations- og samarbejdsforanstaltninger, der er nødvendige for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere. Denne bestemmelse gælder for alle medlemsstater.

Ændringerne af dette forslag har til formål at forbedre de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette tilvejebringelsen af konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere, jf. direktiv (EU) 2015/637.

• Nærhedsprincippet

Konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere indebærer pr. definition en grænseoverskridende dimension, da det er en unionsborgerskabsret, som borgerne har i forhold til myndighederne i andre medlemsstater end den, hvor de er statsborgere.

Målene for dette forslag, som er at forbedre ikkerepræsenterede borgeres udøvelse af den ret, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, litra c), i TEUF, kan ikke effektivt opfyldes af medlemsstaterne på egen hånd, da dette kræver ændringer af visse bestemmelser i direktiv (EU) 2015/637. En indsats på EU-plan er derfor nødvendig.

Hvis der ikke handles på EU-plan, vil reglerne i direktiv (EU) 2015/637 ikke blive tilpasset for at afhjælpe de mangler, der er konstateret i deres anvendelse. Desuden vil reglerne ikke tage hensyn til de erfaringer, der er gjort under de seneste konsulære kriser. Som følge heraf vil unionsborgere ikke kunne nyde deres ret til konsulær beskyttelse i et omfang, der er muligt ved handling på EU-plan.

• Proportionalitetsprincippet

Målene med dette forslag kan nås ved at ændre visse bestemmelser i direktiv (EU) 2015/637.

I den forbindelse går forslaget ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, da det ikke grundlæggende ændrer de eksisterende regler og procedurer i direktiv (EU) 2015/637. Det foreslås navnlig ikke at indføre yderligere procedurer, men derimod at strømline de eksisterende procedurer for at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne og lette tilvejebringelsen af konsulær beskyttelse. Forslaget vil f.eks. gøre det muligt at bistå medlemsstaterne med at opkræve omkostninger på en ikkediskriminerende måde direkte fra ikkerepræsenterede borgere i stedet for at skulle søge godtgørelse fra den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger.

Yderligere forklaringer vedrørende de forskellige løsningsmodellers proportionalitet — herunder de løsningsmodeller, der ikke er valgt — findes i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag¹⁴.

14 SWD(2023) 941 final.

- **Valg af retsakt**

I overensstemmelse med artikel 23, andet afsnit, i TEUF er det foreslåede instrument et direktiv.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Dette forslag tager hensyn til drøftelserne i Rådets gruppe vedrørende konsulære spørgsmål, navnlig den udveksling af synspunkter om yderligere at lette udøvelsen af unionsborgeres ret til konsulær beskyttelse i tredjelande, der fandt sted efter vedtagelsen af Kommissionens rapport om gennemførelsen og anvendelsen af direktiv (EU) 2015/637¹⁵. Som afslutning på disse drøftelser mente formandskabet for Rådet, at der var mulighed for at revidere direktivet, navnlig på grundlag af erfaringerne fra konsulære kriser i de seneste år.

Der blevet anvendt et særligt spørgeskema af medlemsstaternes myndigheder til at indsamle kvantitative data om medlemsstaternes nationale lovgivning og procedurer, deres konsulære netværk og aktiver, den konsulære beskyttelse, de yder, og om deres rejse- og kommunikationskanaler. Desuden blev medlemsstaternes myndigheder også bedt om at give kvalitativ feedback om anvendelsen af direktiv (EU) 2015/637, om mulige løsningsmodeller og om erfaringerne fra den konsulære reaktion på covid-19-pandemien.

En onlineundersøgelse af EU-delegationerne blev anvendt til at indhente deres vurdering af situationen under status quo (herunder i en krisesituation som f.eks. covid-19-udbruddet), synspunkter om, hvordan direktiv (EU) 2015/637 fungerer, samt synspunkter vedrørende de foreslåede løsningsmodeller.

I løbet af 2021 blev der gennemført dybdegående interviews med EU-delegationer, medlemsstaternes repræsentationer og turistorganisationer/foreninger for borgere bosiddende uden for deres hjemland i fem udvalgte tredjelande¹⁶ samt med embedsmænd fra EU-organer med en støttende rolle inden for konsulær beskyttelse.

Yderligere oplysninger om den modtagne feedback findes i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen gennemførte Flash Eurobarometerundersøgelse nr. 485 om unionsborgerskab og demokrati¹⁷ om en række spørgsmål vedrørende unionsborgerskab og demokrati i hvilken forbindelse, der blev udført feltarbejde i medlemsstaterne i februar/marts 2020. Med undersøgelsen blev der bl.a. set på unionsborgernes forståelse af de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet, herunder konsulær beskyttelse. Der blev foretaget en lignende undersøgelse i 2023¹⁸.

15 [ST 15876/22](#).

16 Costa Rica, Etiopien, Fiji, Montenegro og Rusland.

17 [Flash Eurobarometer 485](#): Unionsborgerskab og demokrati, februar/marts 2020.

18 [Flash Eurobarometer 528](#): Unionsborgerskab og demokrati, april/maj 2023.

Der blev gennemført en offentlig høring i 2020 med henblik på rapporten om unionsborgerskabet¹⁹ fra 9. juli 2020 – 1. oktober 2020 med spørgsmål om konsulær beskyttelse. Rapporten indeholder en beskrivelse af hjemtransporter uden fortilfælde, hvor det lykkedes medlemsstaterne med støtte fra Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten fra februar til maj 2020 at bringe over en halv million EU-borgere, der var berørt af rejserestriktioner på grund af covid-19, hjem fra hele verden. I rapporten blev det anslået, at 76 % af EU-borgerne i 2020 var bekendte med retten til at søge bistand fra andre medlemsstater, hvis deres egen ikke har en ambassade eller et konsulat i et tredjeland.

Desuden anvendte Kommissionen offentlig feedback modtaget som led i høringsprocessen til at forberede analysen af konsekvensanalysen.

Endelig blev der indsamlet og analyseret dokumentation i en særlig undersøgelse, der blev gennemført på vegne af Kommissionen²⁰. Yderligere oplysninger findes i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Som beskrevet i konsekvensanalysen²¹ er det overordnede mål med dette initiativ at forbedre unionsborgernes ret til at nyde beskyttelse hos enhver medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheder på samme vilkår som statsborgere i denne medlemsstat, hvis de befinder sig i et tredjeland, hvor den medlemsstat, som de selv er statsborgere i, ikke er repræsenteret.

Dette kan opnås ved hjælp af følgende specifikke mål: i) øge unionsborgernes retssikkerhed med hensyn til rækkevidden af retten til konsulær beskyttelse, ii) sikre klare roller, koordinerings- og samarbejds mekanismer mellem medlemsstaterne og EU-delegationerne, herunder i en krisesituation, iii) forbedre informationsformidlingen og kommunikationen med (ikkerepræsenterede) unionsborgere og iv) øge effektiviteten og anvendelsen af procedurene for finansiel godtgørelse.

Konsekvensanalysen indeholder en undersøgelse af flere løsningsmodeller for hvert specifikt mål med en række potentielle foranstaltninger til at løse problemerne.

De løsningsmodeller, der overvejes under det første mål, har til formål at sikre, at definitionen af "ikkerepræsenteret borger" præciseres og forbedres for at undgå, at ikkerepræsenterede borgere ikke bistås på grundlag af en forkert fortolkning eller vurdering af situationen fra medlemsstaternes eller EU-delegationernes side. Løsningsmodel 1 a består af bløde foranstaltninger, mens løsningsmodel 1 b består af lovændringer for at præcisere definitionen og det personelle anvendelsesområde i direktiv (EU) 2015/637. Løsningsmodel 1 c består i at indføre en ny "formodning om manglende repræsentation".

I forbindelse med det andet specifikke mål blev der i konsekvensanalysen set nærmere på mulighederne for at løse problemerne i forbindelse med de vigtigste begreber og de processer, hvorigennem medlemsstaterne og EU-delegationerne interagerer med henblik på at yde konsulær bistand til ikkerepræsenterede borgere. Med hensyn til lokale konsulære

19 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Rapport om unionsborgerskab 2020 – Styrkelse af borgerne og beskyttelse af deres rettigheder ([COM\(2020\) 730 final](#)).

20 [Undersøgelse til støtte for konsekvensanalysen](#), herunder [bilagene](#) hertil.

21 SWD(2023) 941 final.

samarbejdsnetværk består løsningsmodel 2 a af bløde foranstaltninger til bedre at strukturere de forskellige ansvarsområder i sådanne netværk. Med løsningsmodel 2 b foreslås det at tildele EU-delegationerne rollen som formand for lokale samarbejds møder. Løsningsmodel 2 c består af lovændringer, der fastlægger tildelingen af klare opgaver i de fælles konsulære beredskabsplaner til de forskellige involverede aktører, og en revision af begrebet "ledende stat". Det foreslås også at medtage sådanne planer og såkaldte fælles konsulære hold i direktiv (EU) 2015/637. Løsningsmodel 2 d består af lovændringer for at præcisere EU-delegationernes understøttende rolle, navnlig ved at tilpasse den til afgørelsen om EU-Udenrigstjenesten. Løsningsmodel 2 e består af lovændringer, der giver EU-delegationerne nye beføjelser, der sætter dem i stand til at yde direkte konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere i udækkede tredjelande på sidstnævntes anmodning.

Løsningsmodeller, der forfølger det tredje specifikke mål, tager fat på de vigtigste årsager til kommunikationsproblemerne med borgerne, nemlig: i) problemer med medlemsstaternes og EU's informationsformidling og ii) manglende oplysninger om borgere, der rejser eller opholder sig i udlandet. Med hensyn til det første spørgsmål består løsningsmodel 3, litra a), af lovændringer med nye oplysningskrav, mens løsningsmodel 3 b indeholder forslag om oprettelse af en EU-rejsevejledningsportal. Med hensyn til det andet spørgsmål anbefales det i løsningsmodel 3 c, at der iværksættes en EU-dækkende kommunikationskampagne, og løsningsmodel 3 d kræver, at medlemsstaterne fremmer foranstaltninger, der gør det muligt for unionsborgere at oplyse om/registrere deres rejser eller ophold i udlandet.

Endelig har løsningsmodellerne under den specifikke fjerde målsætning til formål at mindske kompleksiteten og ineffektiviteten af procedurerne for finansiel godtgørelse med henblik på at øge deres anvendelse og fremskynde processerne til gavn for EU-borgerne og medlemsstaterne. Løsningsmodel 4 a består af bløde foranstaltninger for at præcisere processen og tilbyde medlemsstaterne uddannelse, mens løsningsmodel 4 b består af lovændringer for at forbedre procedurerne og udvide dem til at omfatte EU-delegationer for at sikre overholdelse af kravet om omkostningsneutralitet i afgørelsen om EU-Udenrigstjenesten.

På grundlag af den analyse, der er beskrevet i konsekvensanalysen, består den foretrukne kombination af løsningsmodeller af følgende specifikke løsningsmodeller: 1 b om præcisering af definitionen og det personelle anvendelsesområde i direktiv (EU) 2015/637, 2 b om tildeling af rollen som formand for lokale samarbejds møder til EU-delegationerne, 2 c om tildeling af klare opgaver i de fælles konsulære beredskabsplaner til de forskellige involverede aktører og revision af begrebet "ledende stat", 2 d om præcisering af EU-delegationernes understøttende rolle, 3 a om adgang til oplysninger, 3 d om fremme af foranstaltninger, der gør det muligt for unionsborgere at oplyse om/registrere deres rejser eller ophold i udlandet og 4 b om forbedring af de finansielle procedurer.

De vigtigste fordele ved den foretrukne kombination af løsningsmodeller er den øgede beskyttelse og effektivitet af unionsborgernes grundlæggende ret til konsulær beskyttelse på samme vilkår som statsborgerne i den medlemsstat, der yder bistand. Dette opnås gennem en præcisering af procedurerne og øget retssikkerhed for medlemsstaterne og EU-delegationerne. Andre fordele omfatter bedre kommunikation med EU-borgerne gennem lettere adgang til pålidelige oplysninger og øget registrering af deres rejser og ophold i udlandet. De foretrukne foranstaltninger medfører også små besparelser og effektivitetsgevinster for de nationale forvaltninger og tidsbesparelser og mindre byrde for EU-borgerne.

Omkostningerne ved den foretrukne løsning er meget begrænsede og afholdes af medlemsstaterne og Unionen, herunder EU-delegationerne.

Den 6. juli 2023 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold for det genfremsatte udkast til konsekvensanalyse²².

- **Målrettet regulering og forenkling**

Der er ikke konstateret nogen specifikke virkninger for små og mellemstore virksomheder under udarbejdelsen af dette forslag. I overensstemmelse med princippet om digital som standard indeholder forslaget bestemmelser om levering af oplysninger i maskinlæsbar form for at lette automatisk behandling.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag gennemfører unionsborgernes grundlæggende ret til diplomatisk og konsulær beskyttelse, der er sikret ved artikel 20, stk. 2, litra c), og artikel 23 i TEUF og chartrets artikel 46.

For så vidt som dette forslag styrker EU-delegationernes rolle og funktion med hensyn til at støtte ydelse af konsulær beskyttelse, har det en direkte og gavnlig indvirkning på anvendelsen af chartrets artikel 41, som indeholder unionsborgernes grundlæggende ret til at få deres sager behandlet retfærdigt, gennemsigtigt og effektivt af Unionens institutioner og andre EU-organer.

Forslaget påvirker også artikel 7 i chartret om respekt for privatlivet og artikel 8 om retten til beskyttelse af personoplysninger. Behandling af borgernes personoplysninger, herunder indsamling, adgang og anvendelse, har indvirkning på retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til chartret. Indgreb i disse grundlæggende rettigheder skal begrundes²³. Med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger, herunder datasikkerhed, finder de relevante EU-regler anvendelse²⁴. Der er ikke planer om at fravige Unionens databeskyttelsesordning. Medlemsstaterne skal gennemføre klare regler, betingelser og garantier i overensstemmelse med Unionens databeskyttelsesregler.

Ved at tilføje en særlig bestemmelse vil forslaget også sikre retten til effektive retsmidler (chartrets artikel 47).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag har konsekvenser i form af administrative omkostninger for Kommissionen og EU-delegationerne. De begrænsede løbende udgifter til personale og andre administrative udgifter vil blive dækket under budgetposten "Administrative udgifter".

22 SEC(2023) 930.

23 Jf. f.eks. dom af 17. oktober 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670.

24 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Der gøres nærmere rede for de finansielle og budgetmæssige virkninger i finansieringsoversigten til forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det er vigtigt at anlægge en realistisk tilgang til overvågning af gennemførelsen af direktiv (EU) 2015/637 som ændret og ikke at overbebyrde de nationale konsulære myndigheder. Medlemsstaterne anmodes om at give Kommissionen oplysninger om et begrænset antal nøgleindikatorer på årsbasis.

Efter otte år vil Kommissionen foretage en evaluering af direktiv (EU) 2015/637 som ændret ved forslaget og offentliggøre en rapport om de vigtigste resultater.

- **Forklarende dokumenter**

For at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv er det nødvendigt med forklarende dokumenter i form af sammenligningstabeller.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 indeholder følgende ændringer af direktiv (EU) 2015/637 (de resterende bestemmelser forbliver uændrede):

Artikel 6: Ændringerne af denne artikel har til formål at præcisere, hvornår en medlemsstat ikke skal anses for at være repræsenteret i et tredjeland, fordi den ikke har nogen ambassade eller konsulat, der er i stand til at yde konsulær beskyttelse. Med henblik herpå indføres der et nyt stykke, der fastsætter de kriterier, der skal tages i betragtning af den ambassade eller det konsulat, hvorfra den ikkerepræsenterede borger søger konsulær beskyttelse, for at afgøre, om en medlemsstat ikke har nogen ambassade eller et konsulat, der reelt er i stand til at yde konsulær beskyttelse i en given sag. Disse kriterier skal anvendes i lyset af de lokale forhold.

Et andet nyt stykke præciserer, at tilstedeværelsen af en honorær konsul fra den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, kun kan tages i betragtning, hvis den bistand, som borgeren anmoder om, er omfattet af den honorære konsuls kompetencer. Dette er for at undgå, at borgerne nægtes bistand med henvisning til en honorær konsul, som ikke har kompetence til at bistå dem.

Artikel 7: Bestemmelserne om meddelelse af ordninger mellem medlemsstaterne flyttes til den nyligt indførte artikel 13b, der samler dem med andre meddelelseskra. Der indføres et nyt stykke, som vil gøre det muligt for repræsenterede medlemsstater at overdrage anmodninger om bistand på grundlag af tilgængelig kapacitet i krisituationer. Dette skal sikre en effektiv udnyttelse af de disponible ressourcer i sådanne situationer.

Endelig har ændringerne til formål at præcisere, at det er de konsulære myndigheder, der rettes henvendelse til, som skal overdrage ansøgningerne. Ikkerepræsenterede borgere, der anmoder om bistand, bør ikke blive bedt om selv at henvende sig til en anden medlemsstat. Desuden bør borgerne holdes underrettet om overdragelsen af deres ansøgning.

Artikel 9: Der tilføjes en henvisning til "evakuering" i denne artikel for fuldt ud at dække situationer, hvor unionsborgere reddes og flyttes fra områder, der er berørt af en nødsituation, til et sikkert sted, som ikke nødvendigvis skal være en medlemsstats område, samt situationer,

hvor unionsborgere transporteres hjem til Unionens område. Desuden erstattes henvisningen til afgørelse 96/409/FUSP²⁵ af en henvisning til direktiv (EU) 2019/997, da sidstnævnte har ophævet førstnævnte.

Artikel 10: Der tilføjes et nyt stykke for at præcisere, at medlemsstaterne i deres koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger kan inddrage sikkerheds- og militærpersonale, honorære konsulater, internationale organisationer eller tredjelandes diplomatiske og konsulære myndigheder. Desuden indføres forkortelsen "EU-Udenrigstjenesten" i stk. 4 i betragtning af ændringerne i artikel 7.

Artikel 11: Ændringerne af denne artikel præciserer EU-delegationernes understøttende rolle, navnlig ved at opregne de mest relevante opgaver i denne forbindelse. Det nyligt indførte stk. 2 fastsætter, at EU-delegationerne skal bistå medlemsstaterne med at yde konsulær beskyttelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 10, i afgørelsen om EU-Udenrigstjenesten, dvs. efter anmodning fra medlemsstaterne og på et ressourceneutralt grundlag, herunder ved at yde specifikke konsulære bistandsopgaver.

Artikel 12: Reglerne om lokalt konsulært samarbejde vil blive præciseret, navnlig ved at opregne de emner, der skal behandles på lokale konsulære samarbejds møder.

Artikel 13: Denne artikel vil blive opdelt i to med artikel 13, der fokuserer på kriseberedskab, og den nyligt tilføjede artikel 13a, der fokuserer på kriserespons. Inden for rammerne af artikel 13 fastlægges fælles konsulære beredskabsplaner som det vigtigste instrument for kriseberedskab sammen med årlige konsulære øvelser for at teste dem.

I et nyt stykke kræves det, at medlemsstaterne giver deres borgere mulighed for at lade sig registrere hos eller underrette de kompetente nationale myndigheder om deres rejser til eller ophold i tredjelande. Dette har til formål at forbedre de tilgængelige oplysninger om det anslåede antal EU-borgere, der befinder sig i et tredjeland, og hvor de befinder sig, med henblik på kriseberedskab og -respons. Det vil også gøre det lettere at kontakte borgere, der er berørt af en krisesituation.

Endelig vil medlemsstaterne skulle gøre en indsats for at koordinere ændringer af deres rejsevejledninger på et tidligt tidspunkt, navnlig i forbindelse med krisesituationer.

Artikel 13a: Denne nye artikel er baseret på artikel 13, stk. 2-4, i direktiv (EU) 2015/637. Bestemmelserne om "indsatshold på EU-niveau", som tidligere fandtes i artikel 13, stk. 2, udvides til at omfatte en eventuel indsættelse af fælles konsulære hold, som det vil være frivilligt for medlemsstaterne at deltage i.

Artikel 13b: Denne nye artikel konsoliderer de forskellige meddelelseskra v, der allerede findes i direktiv (EU) 2015/637. Desuden vil medlemsstaterne skulle meddele begrænsede statistiske data for at forbedre overvågningen af direktivet. Disse data skal om nødvendigt stilles til rådighed i et maskinlæsbart format.

Artikel 13c: Denne nye artikel fastsætter, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at informere borgerne om deres ret til konsulær beskyttelse som fastsat i artikel 20, stk. 2, litra

25 Afgørelse 96/409/FUSP truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet af 25. juni 1996 om indførelse af et nød pas (EFT L 168 af 6.7.1996, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

c), i TEUF. Med henblik herpå indeholder artiklen eksempler på mulige foranstaltninger, der kan træffes i denne forbindelse, såsom gengivelse af artikel 23, første punktum, i TEUF i nationale pas som allerede anbefalet i Kommissionens henstilling C(2007) 5841²⁶. Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten skal bidrage til disse bestræbelser.

Artikel 14: Reglerne om godtgørelse af udgifter til konsulær beskyttelse vil blive tilpasset, så det fastsættes, at sådanne omkostninger primært skal godtgøres direkte af den ikkerepræsenterede borger, der har fået bistand, enten når anmodningen fremsættes, eller på et senere tidspunkt. Kun hvis en sådan godtgørelse ikke finder sted, skal den bistående medlemsstat henvende sig til den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, med henblik på godtgørelse. Endelig tilføjes der et særligt stykke for at fastsætte reglerne for godtgørelse af udgifter afholdt af EU-delegationer, der støtter medlemsstaterne.

Artikel 15: Ændringerne af denne artikel sikrer overensstemmelse med ændringerne af artikel 14. Desuden fastsættes det i et nyt stykke, at medlemsstater, der bistår repræsenterede borgere i krisesituationer, også kan anmode om godtgørelse af omkostninger, da det måske ikke er muligt eller praktisk muligt at skelne dem fra ikkerepræsenterede borgere i krisesituationer. Dette har til formål at mindske den administrative byrde, der ville følge af at skulle anvende to forskellige procedurer. Sidste stykke tilpasses for at sikre, at tilbagebetalinger i henhold til direktiv (EU) 2015/637 tages i betragtning ved fastsættelsen af eventuelle bidrag fra EU-civilbeskyttelsesmekanismen i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for sådanne bidrag.

Artikel 15a: Denne nye artikel vedrører den udvalgsprocedure, der finder anvendelse på vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 13b, stk. 4, og artikel 14, stk. 6.

Artikel 16a: Denne nye artikel indeholder de regler, der gælder for behandling af personoplysninger med henblik på at yde konsulær beskyttelse, herunder, hvor det er nødvendigt på grund af den konsulære sags karakter, særlige kategorier af personoplysninger og overdragelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer, f.eks. i forbindelse med tilrettelæggelse af evakueringsflyvninger.

Artikel 16b: Denne nye artikel gennemfører den grundlæggende ret til effektive retsmidler i forbindelse med konsulær beskyttelse.

Artikel 19: Der tilføjes et nyt stykke til denne artikel for at sikre en evaluering af direktiv (EU) 2015/637 otte år efter ændringernes gennemførelse.

Artikel 2 indeholder følgende ændringer af direktiv (EU) 2019/997:

Artikel 5: Henvisningen i denne artikel til de finansielle bestemmelser i direktiv (EU) 2015/637 tilpasses, da dette forslag tilpasser nummereringen af stykkerne i artikel 14 i direktiv (EU) 2015/637.

26 Kommissionens henstilling C(2007) 5841 af 5. december 2007 om gengivelse af teksten i EF-traktatens artikel 20 i pas (EUT L 118 af 6.5.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv (EU) 2015/637 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og direktiv (EU) 2019/997 om indførelse af et EU-nødpas

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 23, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv (EU) 2015/637² giver virkning til den rettighed, der er nedfældet i artikel 23, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og som anerkendes i artikel 46 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) ved at fastlægge de samarbejds- og koordineringsforanstaltninger, der er nødvendige for at lette den konsulære beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere.
- (2) Der opstår flere og større kriser, der resulterer i anmodninger om konsulær beskyttelse. Covid-19-pandemien, krisen i Afghanistan, Ruslands angrebskrig mod Ukraine, konflikten i Sudan, hjemtransport fra Israel og Gaza og andre lignende kriser har synliggjort mangler og givet anledning til at overveje, hvordan det kan gøres lettere at udøve retten til konsulær beskyttelse. På baggrund af disse erfaringer og for at forenkle procedurerne for borgere og konsulære myndigheder bør reglerne og procedurerne i direktiv (EU) 2015/637 præciseres og strømlines, så den konsulære beskyttelse til ikkerepræsenterede unionsborgere, navnlig i krisesituationer, kan ydes mere effektivt. De til rådighed værende ressourcer på medlemsstats- og EU-plan bør anvendes bedst muligt, både lokalt i tredjelande og i hovedstæderne.
- (3) I direktiv (EU) 2015/637 forstås ved "ikkerepræsenteret borger" enhver borger, der har statsborgerskab i en medlemsstat, og som ikke er repræsenteret i et tredjeland. Ifølge nævnte direktiv er en medlemsstat ikke repræsenteret i et tredjeland, hvis den ikke permanent har etableret en ambassade eller et konsulat i tredjelandet, eller hvis den ikke har en ambassade, et konsulat eller en honorær konsul i tredjelandet, som kan yde

1 EUT C [...] af [...], s. [...].

2 Rådets direktiv (EU) 2015/637 af 20. april 2015 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og om ophævelse af afgørelse 95/553/EF (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

konkret konsulær beskyttelse i en given sag. I mangel på mere detaljerede kriterier i direktiv (EU) 2015/637 har erfaringerne vist, at det kan være vanskeligt at afgøre, om sidstnævnte kriterium er opfyldt. Dette kan betyde, at borgere, når de henvender sig til konsulære myndigheder, fejlagtigt anses for at være repræsenteret af den medlemsstat, som de er statsborgere i, og derfor nægtes konsulær beskyttelse.

- (4) For at skabe større retssikkerhed for de konsulære myndigheder og borgere bør der fastlægges mere detaljerede kriterier, der gør det lettere at vurdere, om en unionsborger kan betragtes som ikkerepræsenteret og dermed berettiget til at modtage konsulær beskyttelse fra den medlemsstat, hvis konsulære myndigheder er blevet kontaktet. Disse kriterier bør være tilstrækkeligt fleksible og anvendes under hensyntagen til de lokale forhold såsom rejsemuligheder eller sikkerhedssituationen i det pågældende tredjeland. Tilgængelighed og nærhed bør i den forbindelse forblive vigtige hensyn.
- (5) Det første kriterium, som de konsulære myndigheder bør tage hensyn til, er, hvor vanskeligt det er for borgerne inden for en rimelig frist at nå sikkert frem til eller at blive kontaktet af ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, de er statsborgere i, idet det tages i betragtning, hvilken hjælp der anmodes om, hvor meget den haster, samt hvilke midler, navnlig finansielle ressourcer, de råder over. Behovet for et EU-nødpas som følge af tab af rejsedokumenter bør i princippet betyde, at borgeren anses for ikkerepræsenteret, hvis vedkommende skal rejse om natten eller med fly for at nå frem til ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, som vedkommende er statsborger i, da vedkommende ikke kan forventes at skulle rejse under sådanne omstændigheder.
- (6) En eventuel lukning af ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, vedkommende er statsborger i, bør også tages i betragtning, navnlig i krisesituationer. Hvis den ambassade eller det konsulat, hvor den ikkerepræsenterede borger søger konsulær beskyttelse, ikke rettidigt kan bekræfte, at ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, er operationel og tilgængelig, bør borgeren betragtes som ikkerepræsenteret.
- (7) Begrebet manglende repræsentation bør fortolkes således, at ikkerepræsenterede borgere sikres en reel ret til konsulær beskyttelse. En borger bør også anses for ikkerepræsenteret, hvis det er sandsynligt, at den konsulære beskyttelse bringes i fare, hvis borgeren sendes videre til ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger, navnlig hvis sagens hastende karakter kræver en omgående indsats fra den anmodede ambassade eller det anmodede konsulat. Dette er især relevant i krisesituationer, hvor manglende rettidig bistand kan have særligt negative konsekvenser for borgeren.
- (8) I betragtning af at honorære konsulenter normalt ikke tilbyder den samme vifte af tjenester som ambassader eller konsulater, bør tilstedeværelsen af en honorær konsul fra den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, kun tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om borgeren er repræsenteret eller ej, hvis den bistand, borgeren anmoder om, er omfattet af den honorære konsuls kompetencer.
- (9) Ikkerepræsenterede borgere har ret til at søge konsulær beskyttelse hos enhver medlemsstats ambassade eller konsulat. Samtidig giver direktiv (EU) 2015/637 medlemsstaterne mulighed for at indgå bilaterale ordninger med henblik på at sikre effektiv beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere. Sådanne ordninger er dog ikke en forudsætning for at yde konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere. Det bør præciseres, at det, i de tilfælde hvor der er indgået aftaler, påhviler myndighederne i

den anmodede medlemsstat og ikke den pågældende borger at overdrage ansøgningen til den relevante ambassade eller det relevante konsulat.

- (10) Hvis en krisesituation resulterer i et stort antal ansøgninger om konsulær beskyttelse, bør ambassaderne og konsulaterne for de medlemsstater, der er repræsenteret i det pågældende tredjeland, have mulighed for at aftale, hvordan ansøgningerne skal fordeles, på grundlag af den til rådighed værende kapacitet, så denne udnyttes bedst muligt. De kan til det formål få hjælp fra EU's delegationer.
- (11) Ansøgningerne bør ikke overdrages, hvis den konsulære beskyttelse dermed bringes i fare, især ikke, hvis sagens hastende karakter kræver en omgående indsats fra den ambassade eller det konsulat for den medlemsstat, der rettes henvendelse til. Dette kunne f.eks. være i tilfælde af alvorlige helbredsmæssige nødsituationer eller tilsyneladende vilkårlige anholdelser. Derudover bør ikkerepræsenterede borgere holdes underrettet om eventuelle overdragelser.
- (12) Artikel 9 i direktiv (EU) 2015/637 indeholder en ikkeudtømmende liste over de mest almindelige situationer, hvor ikkerepræsenterede EU-borgere kan søge konsulær bistand fra repræsenterede medlemsstater: Af hensyn til den juridiske klarhed bør det dog præciseres, at disse former for bistand omfatter både evakuering, dvs. redning og overførsel af personer fra områder, der er ramt af en nødsituation, til et sikkert sted, som kan være i samme land eller et andet tredjeland, og hjemtransport, dvs. overførsel af personer til medlemsstaternes område.
- (13) Når medlemsstaterne yder konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, bør de tage hensyn til behovene hos sårbare grupper såsom uledsagede mindreårige, gravide kvinder, personer med nedsat mobilitet, personer med handicap eller personer, der risikerer diskrimination af enhver grund såsom dem, der er omhandlet i chartrets artikel 21.
- (14) Det er nødvendigt at sikre optimal adgang til klage og domstolsprøvelse for unionsborgere, der bliver ofre i tredjelands, hvilket forudsætter tættere kontakt og samarbejde mellem tredjelandenes myndigheder og støtteorganisationer og medlemsstaternes konsulære myndigheder og støtteorganisationer.
- (15) Af hensyn til den juridiske klarhed bør henvisningen til nødpass ajourføres som følge af vedtagelsen af Rådets direktiv (EU) 2019/997³.
- (16) Hvis det er relevant og nødvendigt for at kunne yde konsulær beskyttelse, bør medlemsstaterne også have ret til at inddrage deres sikkerheds- og militærpersonale, honorære konsulere, internationale organisationer eller tredjelandes diplomatiske og konsulære myndigheder i deres koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger. Dette kan være særlig relevant i krisesituationer.
- (17) De seneste begivenheder har vist, at EU-delegationerne i tæt samarbejde med medlemsstaterne yder et vigtigt bidrag til, at retten til konsulær beskyttelse kan udøves. Det har navnlig været tilfældet i tredjelands, hvor kun få medlemsstater er repræsenteret, i krisesituationer og i forbindelse med informationsudveksling. På denne baggrund bør EU-delegationernes understøttende rolle i forbindelse med gennemførelse af retten til konsulær beskyttelse præciseres. Af hensyn til konsekvens og forretningskontinuitet bør EU-delegationerne normalt lede lokale konsulære

3 Rådets direktiv (EU) 2019/997 af 18. juni 2019 om indførelse af et EU-nødpass og om ophævelse af afgørelse 96/409/FUSP (EUT L 163 af 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

samarbejds møder samt udarbejdelsen og fastlæggelsen af fælles konsulære beredskabsplaner. For at sikre koordination og effektiv beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere bør EU-delegationerne også tage del i koordinationen af kriseberedskabet i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

- (18) I direktiv (EU) 2015/637 beskrives de praktiske foranstaltninger, som EU-delegationerne kan træffe i medfør af artikel 35 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) for at bidrage til, at retten til konsulær beskyttelse kan udøves. Når EU-delegationerne hjælper medlemsstaterne med at yde konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, bør de gøre dette efter anmodning fra medlemsstaterne og på et ressourceneutralt grundlag, jf. artikel 5, stk. 10, i Rådets afgørelse 2010/427/EU⁴. Medlemsstaterne bør i den forbindelse også kunne anmode EU-delegationerne om at yde specifikke former for konsulær bistand, herunder dem, som er nævnt i artikel 9 i direktiv (EU) 2015/637. EU-delegationerne bør med henblik på at kunne yde bistand gives alle relevante oplysninger fra den bistående medlemsstat eller fra den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, alt efter hvad der er relevant.
- (19) For at sikre at beredskabet fungerer i tilfælde af konsulære kriser, der kræver bistand til ikkerepræsenterede borgere, bør det lokale konsulære samarbejde mellem medlemsstaterne og EU-delegationerne i tredjelande omfatte udveksling af oplysninger om anliggender, der er relevante for sådanne borgere, bl.a. deres sikkerhed, udarbejdelse af fælles konsulære beredskabsplaner og tilrettelæggelse af konsulære øvelser. Et sådant lokalt konsulært samarbejde kan i den sammenhæng vise sig særlig relevant for konsulære myndigheder, hvis medlemsstater ikke er repræsenteret, når kriseberedskabet og -responsen på konsulært plan skal koordineres.
- (20) Konsulært kriseberedskab er en væsentlig forudsætning for at kunne sikre en effektiv konsulær kriserespons. Medlemsstaterne bør derfor med støtte fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) sikre, at det drøftes, hvilke foranstaltninger til beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere der bør træffes med henblik på at sikre passende konsulære beredskabsforanstaltninger i alle tredjelande.
- (21) Tidligere kriser har vist, at beredskabsplanlægning er relevant, og at det er nyttigt at have fælles konsulære beredskabsplaner, kendt som "rammer for EU's fælles konsulære kriseberedskab" i tredjelande, som involverer de diplomatiske og konsulære myndigheder for alle medlemsstater samt den lokale EU-delegation. Sådanne planer bør skræddersys til de lokale forhold, indeholde en klar ansvarsfordeling mellem repræsenterede og ikkerepræsenterede medlemsstater og EU-delegationen og omfatte en række procedurer og aktiviteter, der skal gennemføres på lokalt plan i tilfælde af en krise, med særlig fokus på den konsulære beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere.
- (22) De gældende koordineringsforanstaltninger i direktiv (EU) 2015/637 bør gøres mere effektive ved at gøre udarbejdelsen og den årlige ajourføring af fælles konsulære beredskabsplaner obligatorisk for alle tredjelande, selv hvis deres detaljeringsgrad kan variere afhængigt af de lokale forhold. Det bør derfor fastlægges, hvilke basale elementer sådanne planer skal indeholde, som f.eks. en analyse af den konsulære situation i det pågældende tredjeland, herunder en risikovurdering af de mest sandsynlige scenarier, der vil kunne påvirke ikkerepræsenterede borgere, ordninger for konsulært kriseberedskab, kommunikation inden for rammerne af det lokale konsulære

4 Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

samarbejde og med unionsborgere samt samarbejde med lokale myndigheder og relevante tredjelande.

- (23) Med henblik på at sikre en effektiv koordinering af den konsulære bistand bør der også i de fælles konsulære beredskabsplaner i det omfang, det er relevant, tages højde for den rolle og det ansvar, som ledende stater har, dvs. de medlemsstater, der er repræsenteret i et givet tredjeland, og som har ansvaret for at koordinere og lede bistanden til ikkerepræsenterede borgere i tilfælde af kriser. Derudover bør de fælles konsulære beredskabsplaner som led i konsulære øvelser evalueres årligt for at sikre, at de fortsat er egnede. Samtidig bør de fælles konsulære beredskabsplaner ikke forstås som planer, der træder i stedet for medlemsstaternes nationale beredskabsplaner eller påvirker deres ansvar for at yde konsulær bistand til deres egne statsborgere.
- (24) Når der skal udarbejdes en fælles konsulær beredskabsplan, er det vigtigt at vide, hvor mange unionsborgere der befinder sig i et tredjeland, og hvor de befinder sig, især hvis de skal evakueres eller transporteres hjem. Unionsborgere bør også i krisetilfælde kunne få relevante oplysninger fra den medlemsstat, hvor de er statsborgere. Derfor er det vigtigt, at medlemsstaterne giver deres borgere mulighed for ved hjælp af passende midler at lade sig registrere hos de kompetente nationale myndigheder eller underrette disse om deres rejser eller ophold i tredjelande. Medlemsstaterne bør til det formål i overensstemmelse med EU-retten og national ret vedrørende beskyttelse af personoplysninger fastlægge, hvilke kategorier af personoplysninger der er nødvendige, samt hvor længe sådanne oplysninger må opbevares.
- (25) Rejsevejledninger, dvs. oplysninger fra medlemsstaterne om den relative sikkerhed, der er forbundet med at rejse til bestemte tredjelande, gør det muligt for rejsende at træffe en informeret beslutning om en bestemt rejsedestination, herunder tredjelande, hvor deres medlemsstat ikke er repræsenteret. Selv om det er medlemsstaternes ansvar at udstede rejsevejledninger, bør de koordinere indholdet, navnlig i krisesituationer, så det sikres, at der så vidt muligt ydes et ensartet niveau af vejledning. Dette kunne f.eks. bestå i at fastlægge en fælles struktur for de risikoniveauer, der angives i rejsevejledningen, og gøre brug af EU-Udenrigstjenestens sikre platform. En sådan koordinering bør om muligt ske på et tidligt tidspunkt, når medlemsstaterne planlægger at ændre niveauet i en rejsevejledning.
- (26) Effektiv koordinering er afgørende for at sikre en effektiv kriserespons. For at sikre en sådan koordinering bør medlemsstaterne bistås af EU-Udenrigstjenestens kriseresponscenter og Kommissionens Katastrofeberedskabskoordinationscenter. En koordineret EU-kriserespons er særlig vigtig i tilfælde af evakueringer for at sikre, at støtten ydes effektivt, og at den til rådighed værende evakueringskapacitet udnyttes bedst muligt. Oplysninger om, hvilken evakueringskapacitet der er til rådighed, bør derfor udveksles hurtigt, bl.a. i tilfælde hvor der anvendes militære aktiver til rednings- og evakueringsoperationer.
- (27) Covid-19-pandemien understregede, at det var nødvendigt for medlemsstaterne at arbejde sammen og hjælpe hinanden i tværfaglige kriseberedskabshold, også kaldet fælles konsulære hold. Udsendelse af et fælles konsulært hold til et tredjeland i en krisesituation kan være et afgørende bidrag til at forhindre, at repræsenterede medlemsstaters konsulære myndigheder overvældes af situationen.
- (28) Fælles konsulære hold bør bygge på principperne om frivillig deltagelse, solidaritet med repræsenterede medlemsstater, ligestilling med hensyn til beslutninger om interne arbejdsstrukturer, enkelthed for så vidt angår sammensætningen af hold, omkostningsdeling – hver medlemsstat, hver EU-institution eller hvert EU-organ

afholder selv sine driftsomkostninger – fleksibilitet, synliggørelse af den koordinerede EU-indsats og åbenhed over for relevante tredjelande.

- (29) For at udnytte den til rådighed værende kapacitet i krisesituationer bedst muligt, bør det, når der udsendes fælles konsulære hold, sikres, at der opnås synergier med andre kriseresponsforanstaltninger, f.eks. ved at udnytte udadgående hjemtransportfly eller fly, der transporterer humanitær bistand.
- (30) Hvis unionsborgere skal hjælpes, er det vigtigt at give dem pålidelige oplysninger om, hvordan de kan få konsulær bistand i tredjelande. Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten bør bidrage til målet ved at udbrede relevante oplysninger, herunder oplysninger fra medlemsstaterne om deres konsulære netværk og tredjelande, med hvem de har indgået praktiske ordninger om deling af ansvaret for at yde konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere. For at fremme behandlingen af sådanne oplysninger bør de gives i et maskinlæsbart format.
- (31) Medlemsstaterne bør træffe yderligere foranstaltninger, der kan bidrage at gøre unionsborgerne mere bevidste om deres ret til konsulær beskyttelse, idet der også bør tages hensyn til de særlige behov, som personer med handicap har. I betragtning af de begrænsede omkostninger, det ville medføre for medlemsstaterne, kunne en løsning også være at gengive ordlyden af artikel 23 i TEUF i pas, som udstedes af medlemsstaterne, for derved at gøre borgerne mere opmærksomme på retten til diplomatiske og konsulære myndigheders beskyttelse, hvilket Kommissionen allerede foreslog i henstilling C(2007) 5841⁵. Medlemsstaterne kunne også oplyse om ikkerepræsenterede borgeres ret til konsulær beskyttelse i rejsevejledninger og kampagner vedrørende konsulær bistand. De kunne også samarbejde med udbydere af passagertransport og transportknudepunkter, der tilbyder rejser til tredjelande, f.eks. ved at opfordre dem til at tilføje relevante oplysninger om retten til konsulær beskyttelse i deres informationsmateriale til kunderne.
- (32) De finansielle bestemmelser i direktiv (EU) 2015/637 bør tilpasses for at forenkle godtgørelser og fortsat sikre økonomisk byrdefordeling. Navnlig bør ikkerepræsenterede borgere kunne godtgøre udgifter til den ydelse, som den bistående medlemsstat har ydet, direkte på samme vilkår som statsborgere i den bistående medlemsstat, således at den administrative byrde, der følger af at skulle anmode om godtgørelse i den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, undgås. Medlemsstaterne bør også kunne frasige sig at opkræve sådanne omkostninger. Da ikkerepræsenterede borgere i visse situationer måske ikke vil kunne betale, når de anmoder om bistand, f.eks. hvis deres kontanter og midler til at få adgang til penge er blevet stjålet, er det nødvendigt at præcisere, at de kan blive bedt om at underskrive en tilbagebetalingsforpligtelse af de konsulære myndigheder i den bistående medlemsstat. Myndighederne i den bistående medlemsstat kan på grundlag af en sådan forpligtelse anmode om godtgørelse af omkostningerne fire uger efter, at bistanden blev ydet.
- (33) I tilfælde, hvor omkostningerne ikke er blevet godtgjort direkte af borgeren, dvs. hverken umiddelbart, da anmodningen blev fremsat, eller på et senere tidspunkt, hvor vedkommende blev anmodet herom af den bistående medlemsstat på grundlag af tilbagebetalingsforpligtelsen, bør den bistående medlemsstat have ret til at anmode den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, om at godtgøre de skyldige omkostninger. For at undgå, at anmodninger om godtgørelse fremsættes efter

5 Kommissionens henstilling C(2007) 5841 af 5. december 2007 om gengivelse af teksten i EF-traktatens artikel 20 i pas (EUT L 118 af 6.5.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

længere tid, bør der fastsættes en rimelig frist for den bistående medlemsstat og den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, til henholdsvis at fremsætte anmodningen og foretage godtgørelsen.

- (34) Medlemsstaterne bør godtgøre EU-delegationernes støtte til konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede borgere for at sikre, at denne støtte ydes på et ressourceneutralt grundlag, jf. artikel 5, stk. 10, i afgørelse 2010/427/EU.
- (35) Formularerne i bilag I og II til direktiv (EU) 2015/637 er utidssvarende og bør derfor udgå. Dette bør ikke forhindre de medlemsstater, som i dag benytter disse formularer i deres nationale lovgivning, i fortsat at benytte dem efter vedtagelsen af dette direktiv.
- (36) Når der ydes bistand i krisesituationer, er det ikke nødvendigvis muligt eller praktisk gennemførligt at skelne mellem ikkerepræsenterede og repræsenterede borgere, og muligheden for at kunne yde bistand til ikkerepræsenterede borgere kan forudsætte eller indebære, at der også ydes bistand til unionsborgere, som er repræsenterede. Det bør præciseres, at bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/637 vedrørende godtgørelse af omkostninger i sådanne situationer også bør gælde konsulær beskyttelse, som den bistående medlemsstat yder til repræsenterede borgere fra en anden medlemsstat. Dette skal forhindre, at der findes to forskellige godtgørelsesprocedurer afhængigt af, om den bistående borger anses for at være repræsenteret eller ikkerepræsenteret.
- (37) Hvis EU-civilbeskyttelsesmekanismen anvendes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU⁶ til at yde civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til unionsborgere i forbindelse katastrofer i tredjelande, finder de finansielle bestemmelser i nævnte afgørelse anvendelse. Navnlig skal de medlemsstater, der anmoder om finansiel bistand og modtager en sådan bistand, oplyse Kommissionen om finansielle bidrag, der er indhentet fra andre kilder, herunder medlemsstaterne og de borgere, der bistås, og sikre, at der ikke modtages dobbeltfinansiering fra andre kilder.
- (38) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv med hensyn til det maskinlæsbare format, som medlemsstaterne skal benytte til at indgive oplysninger, og de formularer, der skal anvendes i forbindelse med de finansielle procedurer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷.
- (39) Når der ydes konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, er det nødvendigt at behandle personoplysninger med henblik på identitetskontrollen af den person, der søger konsulær beskyttelse, samarbejdet og koordinationen mellem myndighederne i den bistående medlemsstat og den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, ydelsen af den ønskede bistand, behandlingen af anmodninger om finansiel godtgørelse samt udvekslingen af relevante kontaktoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger, som foretages af medlemsstaterne, skal ske i overensstemmelse

6 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁸, herunder principperne om formålsbegrænsning og om dataminimering. EU-institutionernes og -organernes behandling af personoplysninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁹ bør ligeledes overholde reglerne i nævnte forordning.

- (40) Eftersom konsulære opgaver kan variere betydeligt og omfatte følsomme situationer såsom anholdelser, fængslinger, skader eller ofre for forbrydelser, er det nødvendigt at sikre, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og de relevante EU-institutioner og -organer har adgang til og kan udveksle alle de oplysninger, herunder personoplysninger, der er nødvendige for at yde unionsborgere konsulær beskyttelse. I den forbindelse bør medlemsstaternes kompetente myndigheder – og, i det omfang de yder støtte, EU-institutionerne og -organerne – have ret til at behandle særlige kategorier af personoplysninger, hvis dette er strengt nødvendigt for at kunne yde den pågældende person konsulær beskyttelse. Dette bør omfatte helbredsoplysninger, som det kan være nødvendigt at behandle for at yde konsulær beskyttelse til en ikkerepræsenteret borger, der er kommet alvorligt til skade eller er blevet alvorligt syg. Personers ansigtsbilleder skal navnlig behandles i sager, hvor der skal udstedes et EU-nødpas. Ydelse af bistand til en ikkerepræsenteret borger, bl.a. hvis retskrav skal forsvares, kan også undtagelsesvis forudsætte behandling af personoplysninger, der afslører racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, medlemskab af fagforening eller oplysninger om seksuel orientering. I visse tilfælde kan ydelse af konsulær bistand også betyde, at det er nødvendigt at behandle genetiske data, f.eks. hvis der skal ydes bistand i forbindelse med alvorlige ulykker, der kræver entydig identifikation af en person uden handleevne, eller i forbindelse med fastlæggelse af faderskab. Endelig vil konsulære sager i forbindelse med anholdelser eller fængslinger sandsynligvis kræve, at de kompetente myndigheder behandler personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser.
- (41) Når medlemsstaternes kompetente myndigheder og EU-institutionerne og -organerne behandler sådanne særlige kategorier af personoplysninger, bør de sikre, at der træffes passende og særlige foranstaltninger til at beskytte de registreredes interesser. Dette bør om muligt omfatte kryptering af de pågældende personoplysninger og særlig tildeling af adgangsrettigheder til det personale, der har adgang til de specificerede typer af særlige kategorier af personoplysninger.
- (42) Hvis ydelsen af konsulær beskyttelse forudsætter, at der overføres personoplysninger om unionsborgere til tredjelande eller internationale organisationer, f.eks. FN, der deltager i samarbejdet om kriseberedskabsforanstaltninger, bør sådanne overførsler ske i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679 og kapitel V i forordning (EU) 2018/1725.

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (43) Det skal præciseres nærmere, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der gælder for de personoplysninger, der behandles, såsom den maksimale opbevaringsperiode for indsamlede personoplysninger. For at sikre opkrævning af eventuelle omkostninger er det nødvendigt at fastsætte en maksimal opbevaringsperiode på 12 måneder for den bistående medlemsstat og EU-institutionerne og -organerne og på 24 måneder for den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger. Den længere opbevaringsperiode, der gælder for den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, er også nødvendig for at forhindre eventuelt misbrug eller andre svigagtige aktiviteter, f.eks. at personer gentagne gange søger konsulær beskyttelse og forsøger at dække over en sådan adfærd ved at rette henvendelse til forskellige medlemsstaters konsulære myndigheder. I tilfælde, hvor personoplysningerne vedrører kontaktoplysninger på offentligt ansatte såsom honorære konsulere, bør personoplysningerne opbevares, så længe den pågældende person forbliver den relevante kontakt. Sletningen af ansøgeres personoplysninger bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at overvåge anvendelsen af dette direktiv.
- (44) I henhold til chartrets artikel 47 skal enhver, hvis rettigheder er sikret af EU-retten, men krænkes, have adgang til effektive retsmidler. Hvis denne grundlæggende rettighed skal kunne udøves i forbindelse med konsulær beskyttelse, bør der tilføjes en bestemmelse om adgang til retlig prøvelse til direktiv (EU) 2015/637.
- (45) Direktiv (EU) 2015/637 bør derfor ændres.
- (46) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at tilpasse gældende regler på EU-plan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (47) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁰ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er begrundet.
- (48) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den XXXX¹¹
-

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv (EU) 2015/637 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 6 og 7 affattes således:

10 EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

11 EUT C [...] af [...], s. [...].

*"Artikel 6
Manglende repræsentation*

1. Med henblik på dette direktiv er en medlemsstat ikke repræsenteret i et tredjeland, hvis den ikke permanent har etableret en ambassade eller et konsulat i tredjelandet, eller hvis den ikke har en ambassade eller et konsulat i tredjelandet, som reelt kan yde konsulær beskyttelse i en given sag.
2. Når den ambassade eller det konsulat, hvor den ikkerepræsenterede borger søger konsulær beskyttelse, i lyset af de lokale forhold skal fastlægge, om en medlemsstat har en ambassade eller et konsulat, der reelt kan yde beskyttelse i en given sag, tager den følgende kriterier i betragtning:
 - (a) hvor vanskeligt er det for den pågældende borger at nå sikkert frem til eller at blive kontaktet af ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger, inden for en rimelig frist, idet det tages i betragtning, hvilken hjælp der anmodes om, hvor meget den haster, samt hvilke midler, navnlig finansielle ressourcer, vedkommende råder over
 - (b) om ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger, eventuelt er lukket, f.eks. hvis det ikke inden for en rimelig frist kan bekræftes, at ambassaden eller konsulatet fungerer og er tilgængeligt
 - (c) om det er sandsynligt, at den konsulære beskyttelse bringes i fare, hvis borgeren sendes videre til ambassaden eller konsulatet for den medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger, navnlig hvis sagens hastende karakter kræver en omgående indsats fra den anmodede ambassade eller det anmodede konsulat.
3. Ved fastlæggelsen af, om en medlemsstat har en ambassade eller et konsulat, der reelt er i stand til at yde konsulær beskyttelse i en given sag, jf. stk. 2, må tilstedeværelsen af en honorær konsul fra den medlemsstat, hvor den pågældende borger er statsborger, kun tages i betragtning, hvis den bistand, som borgeren anmoder om, er omfattet af den honorære konsuls kompetencer.

*Artikel 7
Adgang til konsulær beskyttelse og andre ordninger*

1. Ikkerepræsenterede borgere har ret til at søge konsulær beskyttelse hos enhver medlemsstats ambassade eller konsulat.
2. En medlemsstat kan repræsentere en anden medlemsstat permanent, og medlemsstaternes ambassader eller konsulater kan, når det anses for nødvendigt, indgå praktiske ordninger om deling af ansvaret for at yde konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, jf. dog artikel 2.

I sådanne tilfælde er det den ambassade eller det konsulat, hvor den ikkerepræsenterede borger søger konsulær beskyttelse, og som ikke er udpeget som kompetent ifølge den gældende specifikke ordning, der overdrager ansøgningen fra borgeren til den relevante ambassade eller det relevante konsulat, medmindre den konsulære beskyttelse derved bringes i fare, navnlig hvis der er tale om hastende tilfælde, som kræver en omgående indsats fra den anmodede ambassade eller det anmodede konsulat.

3. Hvis en krisesituation medfører et stort antal ansøgninger om konsulær beskyttelse, kan ambassaderne og konsulaterne for de medlemsstater, der er repræsenteret i det pågældende tredjeland med støtte fra EU-delegationen aftale at fordele ansøgningerne efter den til rådighed værende kapacitet, medmindre den konsulære bistand derved bringes i fare, navnlig hvis sagens hastende karakter kræver en omgående indsats fra den anmodede ambassade eller det anmodede konsulat. En sådan fordeling kan også aftales på forhånd som led i en fælles konsulær beredskabsplan som omhandlet i artikel 13 og kan afvige fra de praktiske ordninger, der er indgået i henhold til stk. 2.
 4. Ikkerepræsenterede borgere, der søger beskyttelse i henhold til stk. 1, holdes underrettet om enhver overdragelse i henhold til stk. 2 og 3."
- (2) Artikel 9, litra e) og f), affattes således:
- "e) hjælp, evakuering og hjemtransport i en nødsituation
- f) behov for et EU-nødpas som omhandlet i direktiv (EU) 2019/997*.

* Rådets direktiv (EU) 2019/997 af 18. juni 2019 om indførelse af et EU-nødpas og om ophævelse af afgørelse 96/409/FUSP (EUT L 163 af 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>)."

- (3) I artikel 10 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne indsender oplysninger til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) på dens sikrede websted om de relevante kontaktpunkter i udenrigsministerierne."
 - (b) Som stk. 5 tilføjes:

"5. Hvis det er relevant og nødvendigt for at kunne yde konsulær beskyttelse, kan medlemsstaterne også inddrage deres honorære konsulater og sikkerheds- og militærpersonale, internationale organisationer eller tredjelands diplomatiske og konsulære myndigheder i deres koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger."
- (4) Artikel 11, 12 og 13 affattes således:

*"Artikel 11
EU-delegationernes rolle*

1. EU-delegationerne arbejder tæt sammen og koordinerer med medlemsstaternes ambassader og konsulater for at bidrage til et lokalt konsulært samarbejde, kriseberedskab og kriserespons, navnlig ved at:
 - (a) yde til rådighed værende logistisk støtte, herunder kontorlokaler og organisatoriske faciliteter, f.eks. midlertidige lokaler til konsulære medarbejdere og fælles konsulære hold som omhandlet i artikel 13a, stk. 2
 - (b) fremme udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes ambassader og konsulater

- (c) fremme udvekslingen af oplysninger med lokale myndigheder, diplomatiske og konsulære myndigheder i tredjelande og internationale organisationer, hvis det er relevant
 - (d) stille generelle oplysninger til rådighed om den bistand, som ikkerepræsenterede borgere kan være berettigede til, navnlig hvad angår aftalte praktiske ordninger, hvis det er relevant
 - (e) lede møder om lokalt konsulært samarbejde som omhandlet i artikel 12, stk. 2
 - (f) koordinere udarbejdelsen og fastlæggelsen af fælles konsulære beredskabsplaner som omhandlet i artikel 13
 - (g) deltage i kriseresponsaktiviteter som omhandlet i artikel 13a, bl.a. ved at yde støtte til den ledende stat, hvis det er relevant og hensigtsmæssigt.
2. EU-delegationerne hjælper medlemsstaterne med at yde konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, jf. artikel 5, stk. 10, i afgørelse 2010/427/EU. En sådan støtte kan omfatte ydelse af særlige konsulære bistandsopgaver på medlemsstaternes anmodning og på deres vegne. Den bistående medlemsstat og den medlemsstat, hvor den pågældende person er statsborger, meddeler EU-delegationen alle relevante oplysninger i den pågældende sag.

Artikel 12

Lokal konsulært samarbejde

1. Medlemsstaternes konsulære myndigheder og EU-delegationen deltager i et konsulært samarbejde i det enkelte tredjeland.
2. De lokale konsulære samarbejds møder skal omfatte regelmæssig udveksling af oplysninger om:
 - (a) unionsborgernes sikkerhed og andre spørgsmål af relevans for dem
 - (b) udfærdigelse og fremsættelse af fælles konsulære demarcher til tredjelandsmyndigheder, hvis det er relevant
 - (c) udarbejdelse, fastlæggelse og revision af fælles konsulære beredskabsplaner som omhandlet i artikel 13
 - (d) tilrettelæggelse af fælles konsulære øvelser
 - (e) praktiske ordninger som omhandlet i artikel 7, stk. 2, med henblik på at sikre, at ikkerepræsenterede borgere beskyttes effektivt i det pågældende tredjeland.
3. Medmindre medlemsstaternes myndigheder aftaler andet, varetages rollen som formand af en repræsentant for EU-delegationen. Hvis der ikke er nogen EU-delegation til stede, ledes møderne af en repræsentant for en medlemsstat.

Artikel 13

Kriseberedskab

1. I forbindelse med det lokale konsulære samarbejde, der er omhandlet i artikel 12, udarbejder og fastlægger medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten en fælles konsulær beredskabsplan for hvert tredjeland. Den fælles konsulære beredskabsplan ajourføres årligt og omfatter:

- (a) en analyse af den konsulære situation i det pågældende tredjeland, bl.a. en oversigt over medlemsstaternes ambassader eller konsulater, et skøn over, hvor mange unionsborgere der er, og hvor de befinder sig, samt en risikovurdering af de mest sandsynlige scenarier, der vil kunne påvirke unionsborgere
 - (b) fælles konsulære kriseberedskabsordninger, herunder kommunikationskanaler og kontakter inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde og med lokale myndigheder og relevante tredjelände
 - (c) fælles konsulære kriseresponsordninger, herunder informationsudvekslings- og kommunikationsprocesser inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde og med unionsborgere, samt krisemøder, samarbejde med lokale myndigheder og relevante tredjelände samt foranstaltninger under og efter kriser
 - (d) en beskrivelse af den rolle, som en medlemsstat har, hvis den varetager rollen som ledende stat i et givent tredjeland, jf. artikel 13a, stk. 3
 - (e) andre relevante oplysninger.
2. Hvis der er EU-delegationer til stede, koordinerer disse udarbejdelsen og fastlæggelsen af de fælles konsulære beredskabsplaner på grundlag af bidrag fra ambassaderne eller konsulaterne for de medlemsstater, der er repræsenteret i det pågældende tredjeland, og de konsulære myndigheder for de medlemsstater, der ikke er repræsenteret. De fælles konsulære beredskabsplaner stilles til rådighed for alle medlemsstater, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene.
- I de tredjelände, hvor der ikke er nogen EU-delegation til stede, varetages koordineringen af formanden for det lokale konsulære samarbejde, jf. artikel 12, stk. 3, med bistand fra EU-Udenrigstjenesten.
3. Medlemsstaterne og EU-delegationerne foretager årligt konsulære øvelser for at ajourføre og forbedre det fælles konsulære kriseberedskab og den fælles konsulære kriserespons.
4. Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med national ret deres borgere mulighed for ved hjælp af passende midler at lade sig registrere hos de kompetente nationale myndigheder eller underrette disse om deres rejser til eller ophold i tredjelände.
5. Medlemsstaterne udveksler oplysninger om ændringer i deres rejsevejledning til borgerne på et tidligt tidspunkt, navnlig i forbindelse med krisituationer, og bestræber sig på at sikre konsekvens i niveauet af rejsevejledning."
- (5) I kapitel 2 indsættes følgende som artikel 13a:

*"Artikel 13a
Kriserespons*

1. I tilfælde af en krise arbejder Unionen og medlemsstaterne tæt sammen for at sikre effektiv bistand til ikkerepræsenterede borgere. De underretter om muligt hinanden hurtigt om, hvilken evakueringskapacitet der er til rådighed, herunder i tilfælde af operationer, hvor der anvendes militære aktiver.

2. Medlemsstaterne kan om nødvendigt få hjælp af fælles konsulære hold bestående af eksperter fra medlemsstaterne, især fra de medlemsstater, der ikke er repræsenteret i det tredjeland, der er ramt af krisen, fra EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene. Fælles konsulære hold stilles til rådighed til hurtig udsendelse til tredjelande, der er ramt af en konsulær krise. Deltagelsen i fælles konsulære hold er frivillig.
3. Den ledende stat eller den eller de medlemsstater, der koordinerer bistanden, har, hvor det er relevant, ansvaret for at koordinere enhver støtte, der ydes ikkerepræsenterede borgere, med støtte fra de øvrige berørte medlemsstater, EU-delegationen og EU-Udenrigstjenestens centrale administration. Medlemsstaterne sørger for, at den ledende stat eller den eller de medlemsstater, der koordinerer bistanden, får alle relevante oplysninger om deres ikkerepræsenterede borgere, som befinder sig i en krisesituation.
4. Når medlemsstaterne yder bistand, kan de, hvis det er relevant, søge støtte fra EU-instrumenter, f.eks. EU-Udenrigstjenestens krisestyringsstrukturer og kriseberedskabscenter, og fra Katastrofeberedskabskoordinationscentret, som blev oprettet ved artikel 7 i afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme."

(6) Følgende indsættes som Kapitel 2a:

"KAPITEL 2a MEDDELELSE AF OPLYSNINGER

Artikel 13b

Meddelelse og formidling af oplysninger

1. Mindst én gang om året meddeler medlemsstaterne Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik følgende oplysninger:
 - (a) ajourførte lister over kontakter til deres konsulære netværk
 - (b) lister over tredjelande, hvor de er repræsenteret af en anden medlemsstat, eller hvor de permanent repræsenterer en anden medlemsstat, jf. artikel 7, stk. 2
 - (c) praktiske ordninger, jf. artikel 7, stk. 2
 - (d) antallet af ikkerepræsenterede borgere, hvortil der er ydet konsulær beskyttelse, jf. artikel 2, i løbet af det foregående år, fordelt på nationalitet og tredjeland
 - (e) antallet af anmodninger om godtgørelse, der er indgivet og modtaget, jf. artikel 14 og 15, i det foregående år.

Hvis en medlemsstat har besluttet, at dette direktiv skal finde anvendelse på konsulær beskyttelse, der ydes af honorære konsuler, jf. artikel 2, stk. 2, skal den liste, der er omhandlet i litra a), omfatte honorære konsuler samt oplysninger om, i hvilken grad de honorære konsuler har kompetence til at yde beskyttelse i et givent tilfælde, navnlig om de har beføjelse til at udstede EU-nødpas.

2. Medlemsstaterne, Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), offentligt til rådighed på en måde, der sikrer sammenhæng i de offentliggjorte oplysninger.
3. Medlemsstaterne meddeler på Kommissionens anmodning de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i et maskinlæsbart format.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af det specifikke maskinlæsbare format, som de i stk. 1 omhandlede oplysninger skal meddeles i. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15a, stk. 2.

Artikel 13c

Oplysninger til unionsborgere

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at oplyse deres borgere om den ret, de har i henhold til artikel 20, stk. 2, litra c), i TEUF. Dette kan navnlig omfatte følgende foranstaltninger:
 - (a) gengivelse i det nationale pas af første punktum i artikel 23 i TEUF
 - (b) oplysning om retten til konsulær beskyttelse i rejsevejledninger og kampagner om konsulær beskyttelse
 - (c) samarbejde om oplysningskampagner med udbydere af passagertransport og transportknudepunkter, der tilbyder rejser til tredjelande.
 2. Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten bidrager til at oplyse unionsborgerne om deres ret til konsulær beskyttelse."
- (7) Artikel 14 og 15 affattes således:

"Artikel 14

Almindelige regler

1. Alle omkostninger, som pålægges af en bistående medlemsstat for at yde konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, skal være de samme som de omkostninger, den ville pålægge sine egne statsborgere.
2. Hvis en ikkerepræsenteret borger ikke kan betale de i stk. 1 omhandlede omkostninger til den bistående medlemsstat, når vedkommende anmoder om bistand, kan den bistående medlemsstat kræve, at den ikkerepræsenterede borger underskriver en tilbagebetalingsforpligtelse. Den bistående medlemsstat kan på det grundlag anmode den ikkerepræsenterede borger om at betale sådanne omkostninger fire uger efter, at bistanden blev ydet.

Det forhold, at den ikkerepræsenterede borger ikke kan betale de i stk. 1 omhandlede omkostninger, når vedkommende anmoder om bistand, må ikke have indflydelse på vedkommendes ret til at modtage konsulær beskyttelse.
3. Hvis en ikkerepræsenteret borger, som der er ydet konsulær beskyttelse til, ikke har betalt de i stk. 1 omhandlede omkostninger, hverken da vedkommende anmodede om bistanden, eller da vedkommende blev anmodet om at betale af den bistående medlemsstat, jf. stk. 2, kan den bistående medlemsstat inden for 12 måneder regnet fra datoen for undertegnelsen af den tilbagebetalingsforpligtelse, der er omhandlet i stk. 2, anmode den

medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, om at betale omkostningerne.

Den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, godtgør disse omkostninger inden for en rimelig frist på højst 12 måneder fra datoen for anmodningen. Den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, kan anmode den pågældende ikkerepræsenterede borger om at godtgøre disse omkostninger.

4. Når den konsulære beskyttelse, der ydes til en ikkerepræsenteret borger, indebærer usædvanligt høje, men væsentlige og begrundede omkostninger i forbindelse med rejse, logi eller oversættelse for de diplomatiske eller konsulære myndigheder, kan den bistående medlemsstat inden for 12 måneder efter, at bistanden blev ydet, anmode om godtgørelse af sådanne omkostninger direkte fra den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, som godtgør disse inden for en rimelig frist på højst 12 måneder.
5. Medlemsstaterne godtgør EU-delegationerne deres støtte i forbindelse med ydelse af konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere. I så fald skal godtgørelsen af omkostninger fra den medlemsstat, hvor den pågældende borger er statsborger, sikre, at støtten fra EU-delegationerne ydes på et ressourceneutralt grundlag.
6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om standardformularer, der skal anvendes til tilbagebetalingsforpligtelsen, jf. stk. 2, og til godtgørelsen af omkostninger fra den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, jf. stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15a, stk. 2.

Artikel 15

Forenklet procedure i krisesituationer

1. I krisesituationer og hvis omkostningerne til den bistand, der er ydet, ikke allerede er betalt direkte af den ikkerepræsenterede borger, kan den bistående medlemsstat søge godtgørelse fra den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, selv hvis den ikkerepræsenterede borger ikke har underskrevet en tilbagebetalingsforpligtelse i henhold til artikel 14, stk. 2. Dette er ikke til hinder for, at den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, kan søge om tilbagebetaling fra den pågældende ikkerepræsenterede borger efter nationale regler.
2. Den bistående medlemsstat kan anmode den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, om at godtgøre de i stk. 1 omhandlede omkostninger på et forholdsmæssigt grundlag ved at dividere den fulde værdi af de faktiske påløbne omkostninger med antallet af borgere, der har fået bistand.
3. Hvis det i de krisesituationer, der henvises til i stk. 1, ikke er muligt eller praktisk gennemførligt at skelne mellem repræsenterede og ikkerepræsenterede borgere, og hvis muligheden for at kunne yde bistand til ikkerepræsenterede borgere forudsætter eller indebærer, at der også ydes bistand til borgere, der er repræsenterede, finder proceduren i stk. 1 og 2 også anvendelse på konsulær beskyttelse, som den bistående medlemsstat yder til repræsenterede borgere fra en anden medlemsstat i krisesituationer.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse i situationer, hvor en EU-delegation har hjulpet en medlemsstat med at yde konsulær beskyttelse. I så fald skal godtgørelsen af omkostninger fra den medlemsstat, hvor den pågældende borger er statsborger, sikre, at støtten fra EU-delegationerne ydes på et ressourceneutralt grundlag.
5. Godtgørelse, som der anmodes om i henhold til stk. 1, 2 og 3, tages i betragtning ved fastsættelsen af eventuelle bidrag fra EU-civilbeskyttelsesmekanismen i overensstemmelse afgørelse nr. 1313/2013/EU med henblik på ydelse af civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til unionsborgere i tilfælde af katastrofer i tredjelande."

(8) I kapitel 4 indsættes følgende som artikel 15a:

*"Artikel 15a
Udvalgsprocedure*

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011*.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

(9) Følgende indsættes som artikel 16a og 16b:

*"Artikel 16a
Beskyttelse af personoplysninger*

1. I forbindelse med dette direktiv behandler medlemsstaternes kompetente myndigheder kun personoplysninger med henblik på at:
 - (a) overdrage ansøgningen fra en person, der søger konsulær beskyttelse i henhold til artikel 3 eller 7
 - (b) foretage identitetskontrol af den person, der søger konsulær beskyttelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 8
 - (c) yde konsulær beskyttelse til den pågældende person, navnlig ved at yde de former for bistand, der er omhandlet i artikel 9
 - (d) samarbejde, koordinere og yde støtte, jf. artikel 10 og 11, artikel 13, stk. 1, og artikel 13a
 - (e) meddele de kontaktoplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, og artikel 13b, stk. 1
 - (f) behandle anmodninger om finansiel godtgørelse vedrørende den konsulære beskyttelse, der er ydet i overensstemmelse med artikel 14 og 15.

2. EU-institutionernes og -organernes behandling af personoplysninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725* med henblik på dette direktiv må kun finde sted, når den er nødvendig for at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, artikel 11, 13 og 13a, behandle de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, og artikel 13b, stk. 1, eller behandle anmodninger om finansiel godtgørelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, og artikel 15, stk. 4.
3. Når medlemsstaternes kompetente myndigheder og EU-institutionerne og -organerne behandler personoplysninger, jf. stk. 1 og 2, betragtes de inden for rammerne af deres respektive aktiviteter i henhold til dette direktiv som dataansvarlig som omhandlet i henholdsvis artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679** og artikel 3, stk. 8, i forordning (EU) 2018/1725.
4. Personoplysninger, der behandles i henhold til stk. 1 og 2, begrænses til, hvad der er nødvendigt for at udføre de deri anførte opgaver såsom at identificere den person, der har brug for konsulær beskyttelse, og kortlægge omstændighederne i den konsulære sag.
5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder og EU-institutionerne og -organerne må kun behandle personoplysninger, der viser racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, medlemskab af fagforening, genetiske data og biometriske data med henblik på at identificere en fysisk person, samt oplysninger om helbred, seksuelle forhold eller seksuel orientering eller personoplysninger om straffedomme og lovovertrædelser vedrørende en person, der har brug for konsulær beskyttelse, hvis det er strengt nødvendigt for at kunne udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 9, 10, 11 og 13a, i forbindelse med denne person.
6. Når medlemsstaternes kompetente myndigheder og EU-institutionerne og -organerne behandler de personoplysninger, der er omhandlet i stk. 5, sikrer de, at der træffes passende og særlige foranstaltninger til at beskytte de registreredes interesser. De indfører også interne politikker og træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at forhindre uautoriseret adgang til og videregivelse af sådanne personoplysninger.
7. Med henblik på dette direktiv overdrager medlemsstaternes kompetente myndigheder kun personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis det er nødvendigt for at kunne udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 9, 10 og 13a, og i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679.

Med henblik på dette direktiv overdrager EU-institutioner og -organer kun personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis det er nødvendigt for at kunne udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, og artikel 11 og 13a, og i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2018/1725.

8. Den bistående medlemsstat, den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, og om nødvendigt EU-institutionerne og -organerne opbevarer kun personoplysningerne vedrørende en person, der modtager bistand, så længe det er det nødvendigt for at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2. De pågældende personoplysninger må under ingen omstændigheder opbevares i

mere end 12 måneder af den bistående medlemsstat eller EU-institutionerne og -organerne eller i mere end 24 måneder af den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger, fra datoen for indsamlingen. Kontaktoplysninger, der udveksles i henhold til artikel 10, stk. 4, og artikel 13b, stk. 1, må kun opbevares, så længe personerne varetager den relevante funktion.

Personoplysninger skal slettes hurtigst muligt efter udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og senest, når de opbevaringsperioder, der er omhandlet i første afsnit, er udløbet.

Artikel 16b *Retsmidler*

Medlemsstaterne sikrer, at ikkerepræsenterede borgere har adgang til effektive retsmidler i henhold til national ret i tilfælde af, at deres rettigheder i henhold til dette direktiv krænkes.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>)."

(10) I artikel 19 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. Tidligst [otte år efter fristen for gennemførelsen af dette ændringsdirektiv] foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de vigtigste resultater.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport."

(11) Bilag I og II udgår.

Artikel 2

Artikel 5, stk. 3, i direktiv (EU) 2019/997 affattes således:

"3. Hvis en ansøger ikke kan betale de eventuelle gebyrer til den bistående medlemsstat ved indgivelsen af sin ansøgning, finder artikel 14, stk. 2 og 3, og artikel 15 i direktiv (EU) 2015/637 anvendelse."

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [to år efter ikrafttrædelsen]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

"1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

"2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet**
- 3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne**
 - 3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger*
 - 3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer*
 - 3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. Bidrag fra tredjemand*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne**

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2015/637 om koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og direktiv (EU) 2019/997 om indførelse af et EU-nødpas

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Konsulær beskyttelse

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁸

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Overordnet mål

Det overordnede mål med det politiske initiativ er at forbedre udøvelsen af retten til konsulær beskyttelse.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1

Øge unionsborgernes retssikkerhed med hensyn til rækkevidden af retten til konsulær beskyttelse.

Specifikt mål nr. 2

Sikre klare roller, koordinerings- og samarbejdsmekanismer mellem medlemsstaterne og EU-delegationerne, herunder i en krisesituation.

Specifikt mål nr. 3

Forbedre informationsformidlingen og kommunikationen med ikkerepræsenterede unionsborgere.

Specifikt mål nr. 4

Øge effektiviteten og anvendelsen af procedurerne for finansiel godtgørelse.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Virkningerne af dette forslag forventes at tilpasse rammen for konsulær beskyttelse til nuværende og fremtidige udfordringer og dermed være positive sammenlignet med status quo. En præcisering af definitionen af "ikkerepræsenterede borgere" vil

38 Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

øge retssikkerheden og føre til en mere effektiv konsulær bistand til unionsborgere. En styrket understøttende rolle for EU-delegationerne og en klarere opgavefordeling mellem medlemsstaterne og EU-delegationerne på lokale samarbejds møder forventes at føre til øget retssikkerhed og effektivitet af de regler i direktivet, der finder anvendelse på krisesituationer og ikke-krisesituationer. En mere effektiv og gnidningsløs koordinering vil resultere i en bedre bistand til EU-borgerne, navnlig i krisesituationer, idet alle de EU-midler, der er afsat til denne opgave, udnyttes bedst muligt. Desuden vil en mere effektiv og konsekvent kommunikation med EU-borgerne om konsulære spørgsmål følge af et styrket samarbejde mellem medlemsstaternes konsulære netværk og Unionen. Flere registreringer af borgere i udlandet vil gøre det muligt for medlemsstaterne at hjælpe dem bedre.

Endelig vil en forenkling og reduktion af den nuværende administrative byrde for både den bistandsydende og den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger, øge nytteværdien af procedurene for finansiell godtgørelse. Desuden vil udvidelsen af godtgørelsesmekanismen til at omfatte EU-delegationerne lukke et hul, der hindrer deres praktiske støtte til medlemsstaterne i forbindelse med ydelse af bistand til unionsborgere.

En mere omfattende oversigt over initiativets konsekvenser findes i den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Specifikt mål nr. 1

- Antal ikkerepræsenterede unionsborgere, der har modtaget bistand.
- Antal modtagne klager og retssager indledt af ikkerepræsenterede unionsborgere vedrørende krænkelse af deres ret til konsulær beskyttelse.

Specifikt mål nr. 2

- Antal afholdte lokale konsulære koordineringsøvelser.
- Antal og type anmodninger om støtte fra medlemsstaternes myndigheder til EU-delegationerne.

Specifikt mål nr. 3

- Unionsborgernes kendskab til deres ret til konsulær beskyttelse.
- Antal borgere, der registrerer sig som bosiddende eller rejsende i udlandet.
- Antal oplysningskampagner og andre foranstaltninger med lignende formål, der er tilrettelagt på nationalt plan.

Specifikt mål nr. 4

- Antal indgivne og modtagne anmodninger om godtgørelse.
- Gennemsnitlig tid fra indgivelse af anmodning til udbetaling.
- Antal tilfælde, hvor godtgørelsen ikke er afsluttet.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

En foreløbig tidsplan for gennemførelsen kan illustreres som følger:

2024: Direktivets ikrafttræden.

2026: Gennemførelse og anvendelse i medlemsstaterne.

1.5.2. *Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Som allerede beskrevet i den konsekvensanalyse, der ledsager Kommissionens forslag til det, der vil blive til direktiv (EU) 2015/637³⁹, kan fastsættelse af fælles EU-standarder, garantier og klare procedurer for samarbejde og koordinering vedrørende ikkerepræsenterede borgere bedre gennemføres på EU-plan. Begrundelserne for nærhedsprincippet i denne konsekvensanalyse er fortsat gyldige. Retten til konsulær beskyttelse er fortsat et grænseoverskridende spørgsmål og en integreret del af unionsborgerskabet, hvilket kræver samarbejde og koordinering på EU-plan.

Siden udløbet af gennemførelsesfristen i 2018 har Kommissionen nøje overvåget gennemførelsen af direktiv (EU) 2015/637 og konkluderet, at der er behov for yderligere tiltag på EU-plan. Uden en rettidig og effektiv EU-indsats vil de problemer og årsager, der er beskrevet i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, fortsat være til hinder for en effektiv udøvelse af retten til konsulær beskyttelse.

Uden en indsats på EU-plan vil effektiviteten af unionsborgernes rettigheder i forbindelse med konsulær beskyttelse fortsat blive bragt i fare, og EU-delegationernes merværdi i denne forbindelse vil ikke blive udnyttet.

Navnlig kan fremme af samarbejde for at støtte EU-borgere i nød i udlandet kun opnås gennem en koordineret EU-indsats. Unionen og navnlig EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen (Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan, GD ECHO) har gode forudsætninger for at påtage sig en sådan koordinerende rolle på en måde og i et omfang, som ikke er muligt for medlemsstater, der handler på eget initiativ.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Den 2. september 2022 offentliggjorde Kommissionen en rapport om gennemførelsen og anvendelsen af direktiv (EU) 2015/637.

Rapporten viste, at direktiv (EU) 2015/637 for det meste har været effektivt med hensyn til at nå målet om at gøre det lettere for unionsborgere at udøve deres rettigheder i forbindelse med konsulær beskyttelse i tredjelande, hvor den medlemsstat, som de er statsborgere i, ikke er repræsenteret.

I rapporten blev det imidlertid bemærket, at antallet og omfanget af kriser, der førte til anmodninger om konsulær beskyttelse, var stigende. Covid-19-pandemien (som er

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

uden fortilfælde i omfang og kompleksitet), krisen i Afghanistan, Ruslands angrebskrig mod Ukraine, konflikten i Sudan, hjemtransporterne fra Israel og Gaza og andre lignende kriser dannede en baggrund for at identificere mangler og overveje, hvordan unionsborgernes ret til konsulær beskyttelse kan styrkes.

I rapporten blev det bemærket, at der var plads til at præcisere og strømline foranstaltningerne for yderligere at lette tilvejebringelsen af konsulær beskyttelse til ikkerepræsenterede borgere, herunder øge retssikkerheden med hensyn til de begunstige og sikre en sådan beskyttelse, uanset hvor i verden de befinder sig. Desuden kunne det overvejes at forbedre informationsformidlingen og koordineringen af kommunikationen. Desuden var der behov for øget brug af fremsynsmekanismer til kriseberedskab, navnlig i betragtning af de menneskelige omkostninger, der er forbundet med manglende tilstrækkelig konsulær beskyttelse. Desuden kunne EU-delegationernes formelle rolle og deres koordinering og samarbejde med medlemsstaterne bedre afspejle virkeligheden i deres arbejde på stedet og dermed skabe større retssikkerhed.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Dette forslag er i overensstemmelse med EU-civilbeskyttelsesmekanismen, der blev oprettet ved afgørelse 1313/2013/EU.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

De nødvendige omkostninger vil blive finansieret med eksisterende budgetmidler.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2024 til 2026
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

--

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Direktivet vil blive evalueret otte år efter udløbet af gennemførelsesfristen. Kommissionen rapporterer om resultaterne heraf til Europa-Parlamentet og Rådet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Dette forslag ændrer ikke den forvaltningsmetode, de finansieringsgennemførelsesmekanismer, de betalingsmetoder eller den kontrolstrategi, der allerede er indført og anvendes af Kommissionen.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Denne finansieringsoversigt vedrører personaleudgifter. Der anvendes standardrisiko- og kontrolsystemer for denne type udgifter.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Dette initiativ påvirker ikke omkostningseffektiviteten af Kommissionens eksisterende kontroller.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Denne finansieringsoversigt vedrører personaleudgifter. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

3 FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁴⁰	fra EFTA-lande ⁴¹	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁴²	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

40 OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

41 EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

42 Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	
--	--------	--

GD: <.....>			År n ⁴³	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
○ Aktionsbevillinger										
Budgetpost ⁴⁴	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁵										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT		Forpligtelser	=1a+1b +3							

43 År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

44 Ifølge den officielle budgetkontoplan.

45 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

til GD <.....>	Betalinger	=2a+2b +3								
-----------------------------	------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <....> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6								

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

○ Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2026	År 2027	I alt (under den nuværende FFR ⁴⁶)
GD: JUST				
○ Menneskelige ressourcer		0,043	0,014	0,057
○ Andre administrationsudgifter				
GD JUST I ALT	Bevillinger	0,043	0,014	0,057
GD: EU-Udenrigstjenesten				
○ Menneskelige ressourcer				
○ Andre administrationsudgifter		0,038	0,038	0,076
EU-UDENRIGSTJENESTEN I ALT	Bevillinger	0,038	0,038	0,076
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,081	0,052	0,133

i mio. EUR (tre decimaler)

		2026	2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,081	0,052	0,133
	Betalinger	0,081	0,052	0,133

46 De fremtidige finansielle virkninger af dette initiativ for årene efter 2027 berører ikke den flerårige finansielle ramme efter 2027.

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ⁴⁷	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁴⁸																			
- Resultat																			
- Resultat																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			
I ALT																			

47 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

48 Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2026	2027	I ALT
--	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			
Menneskelige ressourcer	0,043	0,014	0,057
Andre administrationsudgifter	0,038	0,038	0,076
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,081	0,052	0,133

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁴⁹ i den flerårige finansielle ramme			
Menneskelige ressourcer			
Andre administrationsomkostnin ger			
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			

I ALT	0,081	0,052	0,133
--------------	--------------	--------------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

49 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

*Skøn angives i fuldtidsækvivalenter**

	2026	2027
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,25	0,083
20 01 02 03 (i delegationerne)		
01 01 01 01 (indirekte forskning)		
01 01 01 11 (direkte forskning)		
Andre budgetposter (angiv nærmere)		
20 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)		
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)		
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	- i hovedsædet	
	- i delegationerne	
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)		
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)		
Andre budgetposter (angiv nærmere)		
I ALT	0,25	0,083

* Udgifterne til administration af personale under udgiftsområde 7 vedrører en fuldtidsækvivalent i tre måneder i det første gennemførelsesår og derefter en måned om året i GD JUST. De anslåede menneskelige ressourcer, der er behov for, beløber sig derfor til fuldtidsækvivalenter på mindre end 1.

Konsulær beskyttelse er det pågældende politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Indsamling og formidling af oplysninger fra medlemsstaterne på Kommissionens websted.
Eksternt personale	

50 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)
- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen
- kræver en revision af FFR

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ¹	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

1 År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

2 Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.